

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 9. Fiduciam non colloca in temetipso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

§. IX.

Fiduciam non colloca in temetipso.

Quomodo ceciderunt fortes? 2. Reg. 1. 19. Aquilis velociore, leonibus fortiores. Si fortes, quomodo ceciderunt? Non gloriatur sapiens in sua sapientia, neque fortis in fortitudine sua: nam, etsi sint aquilis velociore, ut contemplativos velocitate intellectus supervolent; etsi leonibus fortiores, ut in fortitudine operis veros predicatorum superent; tamen, si, de se presumentes, clypeum salutis abiciunt, erant corruentes coram inimicis suis. Qui autem confidit in Domino, sicut mons Sion non commovebitur in aeternum. Maluit Saul 1. Reg. 31. 4. incumbere super hastam suam; quam innitit super Dominum: idcirco baculus Egypti arundineus perforavit manum ejus. Drogo Oth. l. de creat. & redempt. primi hom.

DEUS meus! in te confido, non erubescam. Pl. 24. 2. DEUS meus; ex eo, quod in me confidebam, productus sum usque ad hanc infirmitatem carnis. Et qui, deserto Deo, sicut DEUS esse volui, à minutissima bestiola mortem timens, de superbia mea irritus erubui. Jam ergo in te confido; non erubescam. S. Augustinus hic.

Immolabit sagena sua, & sacrificabit reti suo: quia in ipsis incassata est pars ejus, & cibus ejus electus. Habac. 1. 16. Dicit, quosdam sic se gerere, quasi retia, & sagemam suam adorent: quia per illa cibum bibi, & familiae parant; sicque illa pro DEO habent, & totam in eis fiduciam habent. His similes illi, qui in arte sua laboribus nimis confidunt, Marchantius D. 14. Pent.

TITULUS VIII. FILII.

§. I.

Donum DEI: varia nomina, edificium, domus &c.

Possidi hominem. Gen. 4. 1. Cain Hebraice idem, quod possidio. Discant parentes, proles esse dona DEI. Abel S. Ambrosio, dictus est, quasi *habes*, id est, *dans Deo*. Josephus, & Eusebius, Abel interpretatur *luctum*. Verum propriè Abel ex Hebraeo significat *vinitatem*. Cornelius hic.

Joseph, cum sedecim esset annorum &c. Gen. 37. 2. Hebraicum *Ben*, id est, *Filius*, significat inchoationem, & quasi ædificationem illius rei, à radice *bana*, id est, *edificavit*. Cornelius hic.

Edificavit eis domos. Ex. 1. 21. id est, dedit ei prolem numerosam, divitem, honoratam. Hebr. enim filius vocatur *ben*, à radice *bana*, id est, *edificavit*: quod filius sit quasi fabrica, & domus patris. Nota: congrua hæc fuit merces; ut quo proles Hebræorum servarent, prolibus bearentur. Cornelius hic.

Qui maledixit patri suo, & matri, extinguetur lucerna ejus in medio tenebris. Prov. 20. 20. Lucerna est Symbolum filiorum, & nepotum. Sicut enim lucerna una accendit aliam, & aliam; per eamque lumen suum propagat; sic pater suum quasi Spiritum, & vitam inspirat filiis, eumque per nepotes propagat. Sic Plato docet: parentem filiis vitam tradere; sicut cursores tadas accensas, quas initio stadii à Præfecto acceperant, eò emensò tradebant aliis, & hi aliis &c. Is autem, in cujus manu fax extinguatur, habebatur infelix, & inglorius. Sic pater, qui moriebatur sine liberis, ut in eo lucerna familiæ extingueretur, habebatur infelix, & inglorius. Pœna hæc eorum, qui maledicunt patri. Ex adverso DEus in Scriptura dicitur filiis piis parare lucernam; id est, filios, & po-

steritatem illustrem; ut Davidi, & Christo, dicens: *Paravi lucernam Christo meo. Pl. 131. 17. Item de Abia 3. Reg. 15. 4. propter Davia dedit ei Dominus DEus suus lucernam in Jerusalem, ut suscitaret filium ejus post eum.* Cornelius hic.

Et peperit filium masculinum. Apoc. 12. 5. Propriè, & genuinè, filius masculus est populus fidelis, & sanctus, quem Christo parit Ecclesia: Alludit ad H. 66. 7. Sic populus Israel vocatur filius, isque primogenitus DEI Osee 11. 1. *Puer Israel, & dilexi eum, & ex Egypto vocavi filium meum.* Nota: Fideles, ut sint Christo chari, & genuini ejus filii, masculi esse debent; ut fortiter suis cupiditatibus imperent, & constanter adversa quævis sustineant. Nam femina, id est, voluptuarii, molles, timidi, & inconstantes, quasi spurii ab eo rejiciuntur. In masculis ergo Fidelibus perstat CHRISTI, quasi parentis nomen, & gloria. *Masculum enim Hebr. dicitur Sacharà Secher*, id est, *memoria*: quod in eo patris postmortem nomen, & memoria perduret, juxta Eccl. 30. 4. *mortuus est pater ejus, & quasi non est mortuus; similem enim reliquit sibi post se.* Econtra feminae vocantur Hebr. *Nafin* è *Nafa*, id est, *oblitus est*: eò quod in feminis patris nomen, & memoria, pereat. Cornelius hic.

§. II.

Filij primogeniti privilegia.

Vende mihi primogenita tua. Gen. 25. 31. Jus Primogeniti in lege naturæ quadruplex. I. Erat princeps fratrum, eorumque quasi dominus, & pater; adeo ut coram eo se fratres inclinarent, ut patet Gen. 27. 29. II. In divisione hæreditatis duplices partes accipiebat, ut patet Deut. 21. 17. III. Post diluvium Primogenitus erat Sacerdos familiæ, & parentibus in

Ponit